

мѣри подслонъ за пренощуване въ Ученическата почивна станция, ако хотелитѣ сж вече затворени, чай и кафе при бае Лука и фасулъ-чорба при Калеко. За тѣзи постоянни жилци на Панагюрския проходъ Джекъ Лондонъ би могълъ да напише цѣла страница искрени възхвали.

Още не сте напустнали последнитѣ вили или заведението на Калеко и сте вече въ хубавата букова гора, която ту забулва шосето, ту отстѣпя настрани, за да даде мѣсто на сжщо тѣй китни и прелестни морави. Колкото слизате по-надолу, толкова и долината се стѣснява, че нейде остава мѣсто само за рѣкичката и пжтя, често задълбанъ въ самата скала. При всѣко завойче се спуска отъ висинитѣ бистро поточе, което присѣдинява своето гласче къмъ неспирната пѣсенъ на рѣкичката. Отъ една страна — лѣвата, западна, се е извисилъ къмъ небесата Братийскитѣ рѣтъ, къмъ срѣдната си нареченъ Здравчелѣкъ. Отъ изтокъ се редуватъ рѣтоветѣ: Казана, Малка улица, Голѣма улица и по-незначителнитѣ възвишения отъ Кара-тепе. Въ именослова на тждѣвашнитѣ дѣлове отъ Срѣдна гора се срѣщатъ доста турски имена, приложени отъ златишкитѣ турци, но все пакъ преобладаватъ българскитѣ имена.

Пжтьтъ постоянно лжкатуши по принуда и прескача ту на лѣвия, ту на дѣсния брѣгъ на рѣкичката. Отъ него се откъсватъ колници къмъ източнитѣ гори, а западното рамо е така стрѣмно, че по него не възлиза не само коларскитѣ пжть, но дори и козя пжтека, ако не смѣтаме пжтищата къмъ Братѣя въ самото начало на долината, отъ така нареченитѣ Маслеви ливади. Пжть има и къмъ българския Робинзонъ. На 2.6 км. отъ Колониитѣ (17.6 отъ Панагюрище), на една бука виси следниятъ надписъ на изпочупена вече дѣска:

„Пжтя за градината на Василъ, българския Робинзонъ. Пжтниче, посети градината и ще се увѣришъ какво прави трудътъ.“